

deles uhenstigtsmæssigt Middel. Hvis det skulde være Demebet med en saadan Banes Anlæg derved at faae Hederne opdyrkede, saa vil der være langt mindre kostbare Midler, som kunne bringes i Anvendelse. Jeg skal villig indrømme, at naar et Forslag om Anlæggelsen af en Jernbane i Sylland i hvilken som helst Retning skal forsvares, da er det langt lettere at anføre Grunde mod et saadant Forslag end for det. Naar man derfor vil angribe Anlægget af en Jernbane i Sylland, den gaae paalangs eller paatvers, den snøe og dreie sig, som den end vil, saa er Angrebet altid let, hvormod Forsvaret er meget svært. Der er saaledes for mig intet stærkere Beviis paa, hvor svært Forsvaret er for Majoritetens Forslag, end det, at den ærede Ordfører i det Væsentlige ikke støttede sig paa Andet end den formodede Indflydelse, den foreslaaede Bane skulde have paa de hybste Heders Opdyrkning. Den ærede Ordfører bemærkede, at Minoritetens Forslag gik ud paa Anlæggelsen af en Statsbane, men det gjør jo begge Forslag. Majoritetens Bane er ligesaa godt en Statsbane som Minoritetens, thi at en Bane skulde tabe Charakteren af en Statsbane derved, at Bygningen af den bliver budt i Entreprise under Et istedetfor i mindre Dele eller bortforpagtes i et længere Tidsrum istedetfor i et kortere, det kan man dog ikke ville paastaae. Den ærede Ordfører bemærkede, at et af de vigtigste Punkter var at sætte Spørgsmaalet om Banens Drift i Forbindelse med Banens Bygning. Det er meget muligt, at det er et overordentlig vigtigt Punkt, men den ærede Ordfører, som er saa nøie indviet i alle Penge- og Handelsforhold, og for hvis Autoritet jeg i saa Henseende gjerne skal høre mig, vil vistnok ogsaa indrømme mig, at hvis det er saa, at Banens Drift vilde være forbunden med Tab for den, der overtog Forpagtningen af Driften, og som tillige var Bygherren, saa vilde man blot ad en Omvei komme til at betale dette Tab; man vilde da nemlig gennem Bygningsudgiften komme til at betale det mulige Tab i Forpagtningsafgiften, og saa vil det vise sig, dette er imidlertid ikke taget med i Beregningen af Bygningsudgifterne i Majoritetens Forslag. — Den ærede Ordfører

begyndte med en historisk Udsigt over denne Tanke — den hybste Jernbanetanke — Udvikling her i Landet; han søgte at knytte Majoritetens Forslag til en historisk Traad, og at vise os, at en saadan Tanke ikke var fra gaar eller idag, men havde en historisk Fortid. Der er to Maader at betragte en historisk Fortid og historisk Forbindelse paa. Den ene Maade, at man følger Udviklingen i dens hele Rækkefølge, den anden, at man springer det Nærmest liggende over og kun fastholder det mere Fjernliggende, det, der ligger tilbage i Tiden. Denne sidste Slags af historisk Opfattelse have vi desværre med Hensyn til mange Forhold i vort Land ikke saa Prøver paa, idet man gaar tilbage, navnlig hvad de statsretlige Forhold angaar, til visse bestemte Perioder, og saa springer Resten over. Men hvorfor fortsætter ikke den ærede Ordfører sin historiske Udvikling lidt længere frem i Tiden, thi da vilde han have seet, at dette Thing er kommet til Tverbanen; det har jo selv vedtaget Lovforslaget derom. Dersom man hører sig for Andres Anstuelser og Meninger, hvorfor vil dette Thing da ikke høre sig for sin egen; og dersom man kun vil sætte liben Priis paa, hvad Regjeringen, hvad Landstinget har meent, saa maa man dog sætte Priis paa, hvad man selv har meent, og paa den Afgjørelse, man i sin Tid er kommen til. Tverbanen foreligger vedtaget af dette Thing, støtter sig paa en Beslutning af dette Thing; — hvad enten man vil gaae paalangs eller paatvers, kan man ikke komme bort fra, at Folkethinget har givet sit Samtykke til Tverbaneloven; ja, min Erindring skulde svigte mig meget, om ikke den ærede Ordfører var med iblandt dem, der gavedes Samtykke dertil. Jeg lægger paa ingen Maade den ærede Ordfører og de enkelte Medlemmer det til Last; thi naar en Afgjørelse har fundet Steb, saa foreligger den som Thingets Afgjørelse. Og der foreligger en Afgjørelse fra dette Things Side, en Afgjørelse med Hensyn til Tverbanen, og denne Afgjørelse foreligger ikke alene paa den Maade, at Thinget skulde have vedtaget i uforandret Skikkelse det af Regjeringen forelagte Udkast, men saaledes, at Thinget, ved at gjøre Brug af sin Ret til at stille Endringsforslag, selv har forlænget den